

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Omnino non famescere vnde proueniat?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Propterea capitur cibus, ut suffulciat artus,
 Et recreet vires interdatus, atq; patentem
 Per membra ac venas, ut amorem obduret edendi.
 Humor item discedit in omnia, qua loca cumq;
 Poscunt humorem: glomerataq; multa vaporis
 Corpora, qua stomacho prabent incendia nostro,
 Dissipat adueniens liquor, ac restinguit, ut ignem,
 Vt ne possit calor amplius aridus artus.
 Sic igitur tibi anhela sitis de corpore nostro
 Abluitur, sic expletur ieiuna cupido.

Atrophia autem species est mala. Nam, ut Celsus scribit, *Atrophia est, qua corpus non alitur, & naturaliter semper aliquibus decedentibus, nullis vero in eorum locum subeuntibus, summa macies oritur; & nisi occurratur, tollit.* Hinc Varro apud Gellium, agens de numero septenario, ait: *Nec non id etiam est ad vim facultatemq; eius numeri augendas, quod quibus inedia mori consilium est, septimo demum die mortem appetunt.* Quemadmodum igitur omne nimium in vitium vergit, & verè quivis excessus noxius est; ita & fames, si exorbitet, inter morbos meritò potest computari, ut iam non solum *fames canina*, aut *lapina*, sed etiam *Melias*, aut *Saguntina* appelletur. Est enim molestus interpellator venter, si ei debitum vedigal non persolvatur; & stomacho araneante, incipiunt omnia membra languere, tandemque etiam homo famelicus in rabiem agitur. De utraque fame à nobis est agendum, quo fructu, quæ poenâ & æquitate diuinâ, inter mortales dominetur.

Gell. lib. 3.
 No. c. 10.

Thucyd. lib.
 3. hist.

Lazius in Ge-
 nealogiæ
 Austriacæ
 commentar.
 lib. 2.

II.

Illud autem, ut quis omni ciborum appetitu careat, atque omnino non famescat, vel ex morbo potest contingere, vel ex prodigio diuino, vel è diabolica deceptione, vel etiam ex poenâ Dei, quemadmodum Lazius refert, puellam quamdam, Anno M. CCC. XLVIII. in Austria, tempore magnæ caristiæ, cum à matre panem postulasset, & illa fortè impatiens doloris, famem decennem imprecata fuisset, decennio omni cibo abstinuisset, raro admodum aquæ potu se reficientem. Quod miraculo in poenam euenit. Excipio igitur hinc miracula, quæ neq; morbus sunt, neq; semper malum, sed quoddam beneficium Numinis singularæ

gulare. Quale fuit illud, quando ingressus Moyses medium nebula, Exod. 24. 18.
 ascendit in montem: & fuit ibi quadraginta diebus, & quadraginta
 noctibus, sine cibo & potu. Tale fuit & Eliæ, qui cum surrexisset,
 comedit & bibit (ea, quæ Angelus attulerat) & ambulavit in for- 3. Reg. 19. 8.
 titudine cibi illius, quadraginta diebus, & quadraginta noctibus. Hi
 figura fuere Christi, qui & ipse ieiunavit quadraginta diebus, & Matth. 4. 2.
 quadraginta noctibus. D. Augustinus, cum Casulano rescriberet,
 affirmavit, temporibus suis, quemdam quadraginta diebus sine cibo
 vixisse. Alium quoque Petrarcha scribit, Venetijs idem fecisse, atque Fulgosus
lib. 1. c. 2.
 à multis eius rei experimentum fuisse factum. Memorabile, quod
 in recentiore est historia obseruatum, fuisse quemdam, qui bien-
 nio continuo nil prorsum vel comederit, vel biberit. Quæ proba-
 biliora faciunt illa ab Alberto Magno in scriptis relicta, fuisse Albert. Magu
lib. 7. de hist.
animal,
 feminam Coloniae in Germania sub Friderico II. quæ sine cibo
 dies quandoque viginti transmiserit, sæpe verò & triginta. Virum
 quoque melancholicum se vidisse testatur, qui sine cibo septem
 perseverarit hebdomadas, alternis tantum diebus aquam exor-
 bentem. Visam quoque in Hispania puellam gravissimi produnt Cœl. lib. 13.
cap. 24.
 authores, quæ comederet nihil, ac haustu tantum aquæ vitam
 confoueret, annum que iam ageret secundum ac vigesimum. Sty-
 giæ hæc fascinatione, ac furtiva ciborum clam ministrato-
 rum celeritate; an diuino miraculo contigerint, cum authores
 taceant, non est meum, vel in odium, vel in favorem cuiusquam
 decernere.

Complura huiusmodi contigisse certum est, de quibus cer- III.
 tum non est, quo authore contigerint. Iniquum esset præstigia-
 rum reos facere innocentes, temerarium ex mendacijs miracula
 proclamare. Itaque in ambiguo & illa relinquo, quæ à Gerardo
 Bucoldiano narrantur, de puella quadam Margarita, quæ apud
 Spirenses, in villa Rhodo dicta, An. Christi. M. D. XXXIX. pa-
 tre nata Suffrido Weis, & matre Barbara, cum iam ferè de-
 cimum ætatis suæ annum attigisset, capitis, & ventris dolore
 leuiore ad festum D. Michaëlis est correpta. Tum cibum magis
 magisque fastidire cœpit. Ad Natiuitatem vsque Dominicam,
 cum adhuc comedisset, nullum planè post id tempus, aut cibum
 assumpsit, aut per aluum excrementum egesit: à potu tamen.

E non